

ПАРМСЬКА ЄПАРХІЯ УРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ: ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ТА ПОСТАНОВИ ДЛЯ ЗАХИСТУ ДІТЕЙ І МОЛОДІ

ВСТУПНА ЧАСТИНА

14 червня 2002 року Конференція Католицьких Єпископів США затвердила *«Хартію на захист дітей та молоді»*, щоб відобразити готовність Церкви ефективно та відповідним чином вирішувати випадки сексуального насилля неповнолітніх священниками, дяконами та іншим персоналом церкви (напр. працівники і волонтери). Поправки до *Хартії* були внесені у 2005 році.

Для того щоб кожна дієцезія і єпархія США могли використовувати дані постанови для швидкої реакції на всі звинувачення в сексуальному насиллі неповнолітніх, 13 листопада 2002 року члени Конференції Католицьких Єпископів США ухвалили партикулярний закон під назвою *«Обов'язкові норми для єпархіальних/дієцезійних принципів, що стосуються звинувачень у сексуальному насиллі неповнолітніх священниками чи дяконами»*. Після необхідного визнання (*recognitio*) наданого Конгрегацією Єпископів 8 грудня 2002 року, Президент Конференції ввів *«Обов'язкові норми»* в дію 12 грудня 2002 року.

У червні 2005 року на загальних зборах Конференції Католицьких Єпископів США було затверджено нову редакцію *«Хартії на Захист Дітей та Молоді»*. А 17 червня 2005 року члени Конференції Католицьких Єпископів США ухвалили також нову редакцію тексту *«Обов'язкових норм»*. Визнання (*recognitio*) Конгрегації Єпископів, що було надане *«Обов'язковим нормам»* у 2002 році, було продовжене на відредаговану версію згідно з декретом 1 січня 2006 року. А 5 травня 2006 року Президент Конференції ввів в дію *«Обов'язкові норми»* (за редакцією 17 червня 2005 року), і вони набули чинності 15 травня 2006 року, та стали обов'язковими як партикулярний закон для усіх єпархій і дієцезій Конференції Католицьких Єпископів США.

У червні 2011 року до *«Хартії на захист дітей та молоді»* знову були внесені зміни. *«Обов'язкові норми»*, і в оригінальній і в оновленій версії, зобов'язували кожну єпархію і дієцезію мати у письмовій формі принципи по насиллю неповнолітніх священниками і дяконами та іншими працівниками церкви.

В контексті *«Обов'язкових норм»*, під сексуальним насиллям мають на увазі будь-яке порушення духовного лиця відносно неповнолітнього супроти Шостої Заповіді Божої, згідно з трактуванням у Кодексі Канонів Східної Церкви (ККСЦ), Канон 1453 §1.

Таким чином, 5 серпня 2003 року Пармська Єпархія Української Греко-Католицької Церкви ввела в дію *«Принципи і постанови стосовно сексуального насилля неповнолітніх духовними особами чи працівниками церкви»*. Відповідно до нових редакцій *«Хартії»* та

«Обов'язкових норм» Пармська Єпархія Української Греко-Католицької Церкви видає цю нову редакцію «Принципів і Постанов для Захисту Дітей та Молоді».

Пармська єпархія святого Йосафата УГКЦ підтверджує свої усталені принципи, що сексуальне насилля неповнолітніх духовними особами чи працівниками церкви є порушенням супроти шостої заповіді Божої, забороняється цивільним законодавством, і є порушенням умов працевлаштування усього персоналу єпархії та участі всіх волонтерів у програмах, організованих Єпархією, де дані особи можуть займатися або контактувати з неповнолітніми. Усі працівники церкви (згідно з визначенням у даному документі) Єпархії зобов'язані дотримуватися діючих цивільних та канонічних законів стосовно випадків сексуального насилля, які приписують, підозрюють або фактично відбулися, а також дотримуватися вимог вказаних у даних Принципах стосовно випадків сексуального насилля, що трапляються під час роботи Єпархії. Усі випадки сексуального насилля неповнолітніх, або ж випадки будь-якого статевого проавопорушення стосовно неповнолітніх, здійснені будь-яким працівником Єпархії, під час виконання обов'язків чи ні, вважаються підставою для усунення з посади чи звільнення, чи припинення участі у роботі Єпархії.

За допомогою даних відредагованих принципів Єпархія запроваджує норми встановлені Конференцією Католицьких Єпископів США, які були переглянуті у наступних документах: відредагована «Хартія на захист дітей та молоді», відредаговані «Обов'язкові норми для єпархіальних/ дієцезійних принципів, що стосуються звинувачень у сексуальному насиллі неповнолітніх священиками чи дияконами». Єпархія продовжує вдосконалювати навчальну програму для духовенства і монашества, персоналу і волонтерів, спрямовану на дотримання відповідних обмежень у виконанні обов'язків священика, роботи в єпархії, та у питанні сексуального насилля неповнолітніх.

Єпархія підтримує своїх священиків, монахів та монахинь, і працівників церкви, які служать і допомагають людям Єпархії, у створенні безпечного і надійного середовища для неповнолітніх і дорослих, в якому вони разом служать, моляться, збираються і спілкуються. Єпархія підпорядковується діючому цивільному (в тому числі кримінальному) законодавству стосовно повідомлення відповідних цивільних органів про випадки звинувачень у насиллі неповнолітніх, в тому числі сексуальному насиллі, для проведення розслідування. Якщо цивільні органи займаються кримінальним розслідуванням, Єпархія повністю співпрацює з кримінальним/цивільним процесом, і водночас вдається до усіх можливих способів продовжити канонічне розслідування звинувачень.

ВИЗНАЧЕННЯ

Єпархія: Єпархія св.Йосафата у Пармі для українців була канонічно заснована 3 грудня 1983 року і була оформлена як неприбуткова організація штату Огайо під назвою Пармська Єпархія Української Католицької Церкви 26 березня 1984 року, реєстраційний номер 631768 (Charter Entry No. 631768). Офіс Єпархії знаходиться за наступною адресою: 5720 State Road, P.O. Box 347180, City of Parma (місто Парма), Cuyahoga County (округ Кайова), Огайо 44134 (штат Огайо). Територіально до Єпархії належать штати Огайо, Міссісіпі, Західна Вірджинія, Кентуккі, Теннессі, Алабама, Джорджія, Північна Кароліна, Південна Кароліна, Флорида, і західна частина Пенсильванії, включаючи наступні округи: Поттер,

Клінтон, Сентр, Міффлін, Гантінгдон, Фултон, а також усі округи штату на захід від них. Членами Єпархії є Католики Східного Українського обряду: (1) які емігрували до Сполучених Штатів Америки з Галичини, Буковини та інших українських регіонів, (2) які походять від зазначених осіб (див. Канон 755 Кодекс Канонічного Права [надалі «ККП»]), (3) жінки, що вийшли заміж за чоловіків, зазначених у п.1 і 2 вище, якщо вони відповідають Канону 98, п. 4 ККП, (4) які змінили обряд відповідно до Канону 98, п. 3 ККП, (5) які навернулися до Католицької Церкви Східного Українського обряду, та (6) всі інші католики Східного Українського обряду, які належать до парафій, що підпадають під юрисдикцію Єпарха Пармської Єпархії св.Йосафата УГКЦ. В даних принципах використання назви Єпархії по цивільному законодавству відповідає використанню назви єпархії у церковному законодавстві. .

Слово «Єпархія» включає Пармську Єпархію св. Йосафата УГКЦ у відповідності до канону 177.1 Кодексу Канонів Східних Церков. Вона охоплює всі парафії та інші підлеглі юридичні лиця, для яких компетентним церковним начальством являється Єпарх (Єпископ) св.Йосафата у Пармі. Офіційною та правовою назвою єпархії є *The Ukrainian Catholic Diocese of Parma, Inc.*, і вона являється організацією, зареєстрованою згідно з юрисдикцією штату Огайо, що включає усі парафіяльні спільноти, установи, інстанції та організації, які підпорядковуються даним канонічним чи цивільним одиницям.

Порушник: доросла особа, віком 18 років і старше, підліток або навіть інша дитина (за умови, що ця дитина на 4 роки старша, ніж жертва), яка намагається вступити або ж знаходиться у сексуальному зв'язку з особою, якій ще не виповнилося 18 років, незалежно від згоди останньої.

Дитина: особа, що не досягла віку 18 років; а також особа, віком 18 років і старше, яка є позбавлена розумової здатності самій приймати рішення та дотримуватися принципів здорового глузду.

Насильство над дитиною: будь-яке посягання стосовно неповнолітніх супроти Шостої Заповіді Божої згідно з трактуванням в Кодексі Канонів Східних Церков (ККСЦ), Канон 1453 §1.

Персонал Церкви: включає усіх пресвітерів і дияконів, що працюють на і в Єпархії, незалежно від того чи вони приписані до Єпархії чи ні, і не перебувають у відпустці з певних причин, а також усі, кого Єпархія чи її якась установа безпосередньо найняла на роботу, і усі волонтери, що беруть участь у будь-якій програмі, організованій Єпархією чи якоюсь її установою, незалежно від того чи оплачуються їхні послуги.

Цивільні органи: мається на увазі місцеві правоохоронні органи, чи міський відділ міліції, чи відомство шерифа, поліцейський пост штату, або місцева установа по захисту дітей. Цивільні органи влади відрізняються від релігійних.

Цивільне законодавство: окрім звичного визначення цивільного законодавства як зібрання законів штату чи нації, які регулюють звичайні особисті питання і відносини, в даному документі цей термін включає також і кримінальні закони.

Канцлер: головний нотар Єпархії, той, хто веде записи.

Кодекс Канонів Східних Церков: кодекс, оприлюднений Папою Іваном Павлом II 18 жовтня 1990 року, що вступив в дію 1 жовтня 1991 року, і зазвичай скорочується як ККСЦ (тобто *Codex Canonum Ecclesiarum Orientalum*).

Кодекс Поведінки: документ, що описує принципи і норми, які стосуються манер поведінки і взаємовідносин духовних осіб, персоналу і волонтерів, що працюють в Єпархії, з молоддю, якій вони служать.

Згода на Дотримання Кодексу Поведінки: документ, що висвітлює Кодекс Поведінки, згоду на дотримання якого можуть попросити підписати будь-кого з духовних осіб, персоналу, чи волонтерів.

Диякон: третій чин в церковному служінні, зазвичай асистент єпископа і священників у літургії і служінні.

Єпарх: візантійський термін, що позначає правлячого єпископа в єпархії на відміну від єпископа-помічника. Єпарх має повне право управляти Єпархією.

Ефебофіл: доросла людина, що проявляє основний або єдиний сексуальний інтерес до старших підлітків, віком від 15 до 19 років.

Неприписаний священник: священник, який офіційно не належить до Єпархії. Він може бути делегований на певний час іншою єпархією чи установою, або тимчасово відвідує, або просто проживає, тимчасово чи постійно, на території даної єпархії.

Єрарх: зазвичай єпископ, або той, що управляє єпархією, або просто єпископ-помічник.

Приналежність: термін, що позначає приналежність чоловіка після висвячення на диякона чи священника до єпархії або релігійної організації, для служби в якій він був висвячений.

Неповнолітній: особа, якій ще не виповнилося 18 років. У «Хартії» та «Обов'язкових нормах» це визначення включає також такі терміни як «дитина», «діти», «молодь», «молоді люди», і так використовується в даних Принципах.

Партикулярне законодавство: ті положення, які встановлені законодавцем і оприлюднені таким способом, який законодавець вибрав сам (див канон 8:2 ККП). Такі закони можуть бути встановлені єпископом для своєї єпархії, або навіть синодом єпископів для цілої провінції. Партикулярне законодавство є протилежним до загального або універсального законодавства, яке оприлюднюється Папою або установою його адміністрації для всієї Католицької Церкви.

Педофіл: у широкому значенні – доросла людина, яка проявляє сексуальний інтерес до дітей. У вузькому значенні - людина, яку сексуально приваблюють діти, які ще не досягли статевої зрілості (препубертатний та ранній пубертатний період), а людина, яку приваблює молодь, що вже статево дозріла (пубертатний та післяпубертатний період), називають ефебофіл.

Священник: термін, що позначає пресвітерів, другий чин в церковному служінні, у Сполучених Штатах Америки. Вони формують пресвітерську колегію і їх відсилає Єпарх на служіння.

Промотер справедливості: Канон. 1094 ККСЦ постановляє, що промотер справедливості призначається в Єпархії у спірних справах, які можуть поставити під загрозу суспільні інтереси, та у кримінальних справах. Промотер справедливості зобов'язаний посадою дбати про суспільні інтереси.

Протопресвітер: єпархія поділяється на райони, що називаються протопресвітерства, якими керують протопресвітери (тобто старші пресвітери), які мають права та обов'язки наглядати за округами. Такий округ і його керівника іноді називають деканат та декан. Титул протопресвітера можуть присвоїти як почесне звання без обов'язків. (див. Пасторальний Путівник УГКЦ в США).

Монашество: члени спільноти чи об'єднання, яке Католицька Церква визнає монашим орденом, конгрегацією, згромадженням або спільнотою, що живе спільнотним життям і складає клятви чи обітниць. (див. Титул XII, ККСЦ)

Сповідення органів: зобов'язання звернути увагу уповноважених органів на обґрунтовану підозру чи факт цивільного злочину або церковного проступку відповідно до того як описано в цьому документі. В силу даного документу, сповідення органів обмежується лише сексуальним насиллям дітей та молоді та не поширюється на більший спектр випадків, напр. неправильне харчування, нанесення тілесних ушкоджень, і т.д., окрім випадків, встановлених цивільним законодавством у штаті Пенсильванія.

Наглядова Рада: комітет, створений відповідно до «Обов'язкових Норм» #4 та #5. Наглядова рада призначається Єпархом як конфіденційний консультативний орган для допомоги йому у виконанні обов'язків.

Безпечне середовище: термін, що позначає широкий ряд методів спрямованих на запобігання будь-якого насилля дітей.

Координатор безпечного середовища: посадова особа, яку призначає Єпархія відповідно до вимог «Хартії на Захист Дітей і Молоді».

Сексуальне насилля: будь-яка статева активність, статевий зв'язок, або сексуальна експлуатація, в якій дорослий використовує неповнолітнього як об'єкт сексуального задоволення; неповнолітнім вважається особа, яка ще не досягла 18 років; експлуатація іншої особи в сексуальних цілях шляхом придбання, володіння чи розповсюдження дитячої порнографії, незалежно від застосованих при цьому методів чи технологій.

Близькі люди: особи, які можуть відігравати важливу роль у житті жертви, але які необов'язково пов'язані з жертвою кровними чи шлюбними узами, наприклад, хресні батьки і близькі друзі сім'ї, «нерідні» тітка та дядько.

Жертва: людина, яка пережила у своєму житті будь-якого роду насилля, і справилася з або працює над подоланням наслідків цього насилля.

Координатор допомоги жертвам: представник Єпархії, що відповідає за надання негайної допомоги дитині чи молодій особі, яка, ймовірно, пережила сексуальне насилля.

Частина І:

Навчання, Запобігання, та Сповідення Органів

1.1 Навчання

Єпарх, або особа, що відповідно до закону виконує його обов'язки, несе відповідальність за забезпечення належного навчання священнослужителів, монахів, монахинь, та волонтерів, що працюють або проживають в Єпархії. Єпарх має право делегувати цю відповідальність іншій особі. Священики, постійні диякони, монахи і монахині, чи резиденти Єпархії повинні відвідувати заплановані курси лекцій, що включають, проте не є обмежені наступними темами:

- a. належні рамки поведінки в церковному служінні;
- b. суть проблеми сексуального насилля дітей і молоді;
- c. признаки і симптоми сексуального насилля дітей і молоді;
- d. принципи і постанови для запобігання сексуального насилля священниками, монахами чи монахинями, чи іншими працівниками церкви.
- e. принципи і постанови для запобігання сексуального насилля на будь-якій території, що належить церкві, та на території подій чи заходів, організованих церквою;
- f. формування стриманості у тих, хто склав обіт безшлюбності у відповідних випадках;
- g. принципи і постанови стосовно реакції на звинувачення у сексуальному насиллі;
- h. принципи і постанови стосовно повідомлення Єпархії і цивільних органів про звинувачення у сексуальному насиллі;
- i. принципи і постанови стосовно розслідування заяв про сексуальне насилля.

На даний час офіційною навчальною програмою Єпархії для дорослих на тему безпечного середовища є онлайн програма «VIRTUS» розроблена «National Catholic Services, LLC». Кожний дорослий (духовна особа, працівник чи волонтер) в Єпархії зобов'язаний регулярно (тобто кожні 5 років) проходити навчання на тему безпечного середовища.

1.2 Навчання персоналу та волонтерів.

Єпарх, як головний пастир Єпархії, відповідає за те, щоб кожний працівник і кожний волонтер, що може вільно спілкуватися з дітьми та молоддю в процесі парафіяльної діяльності, чи під час заходів організованих Єпархією, прослухав запланований курс лекцій на наступні теми (іх може бути більше):

- a. належні рамки поведінки в служінні;
- b. суть проблеми сексуального насилля дітей і молоді;
- c. признаки і симптоми сексуального насилля дітей і молоді;
- d. принципи і постанови для запобігання сексуального насилля священнослужителями чи іншими працівниками церкви;
- e. принципи і постанови для запобігання сексуального насилля на будь-якій території, що належить церкві, та на території подій чи заходів, організованих церквою;
- f. принципи і постанови стосовно повідомлення Єпархії і цивільних органів про звинувачення у сексуальному насиллі;
- g. принципи і постанови стосовно реакції на звинувачення у сексуальному насиллі;
- h. принципи і постанови стосовно розслідування заяв про сексуальне насилля.

1.3 Терміни проходження лекцій священниками, дияконами, монахами і монахинями, працівниками і волонтерами

a. до того, як вони розпочали виконання своїх обов'язків: священнослужителі, монахи і монахині, які зможуть вільно спілкуватися з дітьми та молоддю у своїй праці, повинні взяти участь у навчальній програмі, яку призначає Єпарх. Допоміжний персонал та волонтерів направляють на конкретний курс навчання, або пропонують прийнятні варіанти такого навчання.

b. кожного року, на початку навчального року: персонал та волонтери, які не будуть регулярно контактувати з дітьми та молоддю, проходять відповідне навчання.

Доступність проходження навчання:

Курс лекцій можна буде прослухати як на місцевому рівні (парафія, деканат), так і на єпархіальному рівні у місці, визначеному Єпархом. Якщо немає відповідних курсів по місцю проживання, домовляються про індивідуальний курс лекцій.

Нова духовна особа, працівник чи волонтер в Єпархії зобов'язані впродовж тридцяти (30) днів, з моменту працевлаштування чи участі у волонтерській програмі, пройти навчання на тему безпечного середовища. Такій особі протягом цього 30-денного періоду не дозволяється без нагляду взаємодіяти із неповнолітніми поки не буде пройдено курс навчання по безпечному середовищі і офіційно перевірено усі необхідні біографічні дані.

1.4 Навчання для батьків та інших дорослих.

У такому важливому питанні як фізична, емоційна, і духовна безпека дітей та молоді, Єпархія прикладає усі зусилля, щоб підняти рівень обізнаності дорослих стосовно суті і розмаху проблеми дитячого насилля, а також навчити їх признаки та симптоми насилля та що робити, коли вони запідозрили наявність даної проблеми. Кожний священник чи адміністратор парафії повинен надати можливість батькам та іншим дорослим відвідати курс лекцій на наступні теми (їх може бути більше):

- a. належні рамки поведінки в церковному служінні;
- b. суть проблеми сексуального насилля дітей і молоді;
- c. признаки і симптоми сексуального насилля дітей і молоді;
- d. принципи і постанови для запобігання сексуального насилля священнослужителями чи іншими працівниками церкви;
- e. принципи і постанови для запобігання сексуального насилля на будь-якій території, що належить церкві, та на території подій чи заходів організованих церквою;
- f. принципи і постанови стосовно повідомлення про сексуальне насилля;
- g. способи, якими діти подають сигнал про сексуальне насилля і як на них реагувати;
- h. принципи і постанови стосовно реакції на звинувачення у сексуальному насиллі;

1.5 Навчання для дітей та молоді.

Єпархія видає принципи та постанови для того, щоб кожна дитина і молода особа на кожній парафії/місії пройшла навчання на тему безпечного середовища відповідно до свого віку. На даний момент офіційною навчальною програмою на тему безпечного середовища для дітей і молоді є «Програма захисту дітей Божих від насилля» розроблена «VIRTUS». Діти та молодь повинні регулярно проходити повторне навчання з використанням матеріалів «VIRTUS» відповідно до свого віку допоки їм не виповниться 18 років. Якщо батьки/законні опікуни проти того, щоб їхня/ї дитина/діти брали участь у вищезазначеній навчальній програмі на тему безпечного середовища, дані батьки/законні опікуни повинні надати своєму парафіяльному

священику/адміністратору письмове підтвердження, в якому чітко вказано, що вони не дозволяють своїй/їм дитині/дітям проходити навчання на тему безпечного середовища, що проводить парафія/місія, а в свою сергу зобов'язуються самі провести виховну роботу на дану тему зі своєю/їми дитиною/дітьми.

Частина II:

Канонічна і Цивільна Відповідальність (повідомлення відповідних органів та розслідування)

2.1 Федеральні закони та закони штату можуть вимагати, щоб певні особи робили заяву у правоохоронні органи (окрім випадків розкриття таємниці під час сповіді) при підозрі у насиллі дітей навіть, якщо це не сексуальне насилля. У багатьох штатах вимагається повідомляти про спричинення неминучого ризику нанесення тілесних ушкоджень, психологічних травм, небезпечної фізичної поведінки, а також і сексуального насилля стосовно дитини. Відповідно до чинного цивільного законодавства усі священнослужителі, працівники та волонтери повинні повідомити правоохоронні органи або установи по захисту дітей про факт чи підозру, що дитина є жертвою насилля. Таким чином, усі священики та адміністратори повинні знати закони в цьому контексті, що діють на території, де розташована парафія чи місія. Дана інформація повинна зберігатися на парафії, щоб її легко можна було знайти, і на благо навчання священнослужителів і мирян, а також для перегляду протопресвітером під час візитацій. Кожний священик і адміністратор також повинен мати на парафії список правоохоронних установ і соціальних органів, що займаються дітьми, та їхню контактну інформацію; це також повинно перевірятися протопресвітерами під час візитацій. Крім того, звинувачення, про яке сказали священику, директору, чи особі відповідальній за євангелізацію, необхідно негайно повідомити в офіс Єпархії, Координатору допомоги жертвам та Чиновнику по захисту дітей, а також в цивільні установи відповідно до законодавства. Контактні дані для цих чи інших способів повідомлення інформації повинні бути опубліковані в парафіяльній газеті хоча б раз в три місяці кожного року, а копія інформації повинна бути на парафії, а також на дошці оголошень церкви. Священнослужителі, працівники та волонтери чи інші представники церкви чи релігійних установ повинні повідомити про підозру у насиллі, якщо вони:

- a. володіють фактичним знанням про те, що дитина є жертвою насилля;
- b. мають достатньо причин підозрювати, що дитина постраждала від сексуального насилля.

Під «достатніми причинами» маються на увазі ті причини, які б змусили звичайну людину, на основі спостережень та розмов, та за тих обставин, повірити, що дитина була або є жертвою насилля. Єдиним винятком з даних принципів є таємниці відкриті священику в таїнстві покаєння/примирення, конфіденційність якого є недоторканною. (див. Канон 733 ККСЦ. Даний канонічний виняток визнають в законодавстві штату по нормах статутного права і рішеннях прецедентного права). Однак, священик, який під час сповіді дізнався, що хтось здійснює насилля над дитиною, або є жертвою насилля, спонукає розкаяного повідомити про насилля у відповідні церковні та цивільні органи.

2.2 Кодекс Канонів Східних Церков та інше партикулярне законодавство, напр. «Обов'язкові норми для єпархіальних/дієцезійних принципів», врегульовують стосунки між священиком та Церквою. Ретельне дотримання канонічного права дає доступ Церкві назавжди усунути священнослужителів-порушників від служіння. При прийнятті рішення про служіння звинуваченої особи та під час усіх розслідувань звинувачень проти священнослужителів Єпархія слідує усім чинним канонічним законам, «Хартії», і «Обов'язковим Нормам». (див.

Канонічні Правопорушення, що стосуються сексуальних проступків, та усунення від духовного стану, 1995.)

2.3 Єпархія строго слідує усім принципам, прийнятим Конгрегацією Доктрини Віри стосовно повідомлення про звинувачення і скарги на сексуальне насилля неповнолітніх священнослужителями. (див. Процесуальні Норми для документу підписаного Папою Моту Proprio *Sacramentorum sanctitatis tutela*, AAS, 93, 201).

2.4 Після отримання скарги про сексуальне насилля дитини чи неповнолітнього священнослужителями, працівниками чи волонтерами, без обмеження права особистості безпосередньо звертатися до Єпарха, місцевий священник або адміністратор повинен негайно повідомити про дану справу офіс Єпарха, Координатора допомоги жертвам, і Чиновника у справах захисту дітей, а також цивільні органи та установи відповідно до вимог чинного законодавства, і розпочати внутрішнє розслідування відповідно до встановлених принципів. Якщо звинувачується священнослужитель, то також необхідно слідувати положенням канонів 1468-1470 ККСЦ в проведенні розслідування скарги, в отриманих результатах і записах. Якщо цивільні органи проводять кримінальне розслідування, Єпархія повинна повністю з ними співпрацювати, продовжуючи власне церковне розслідування.

2.5 Єпархія зберігає усю документацію та інші пов'язані зі справою матеріали, що можуть вважатися доказами. До документації належать заяви, записи адвоката, звіти по розслідуванню, і записи послуг, що надавалися постраждалим від сексуального насилля.

Збережені файли по справі є конфіденційними і можуть містити і закриту інформацію і ні. Конфіденційні документи включають записи, захищені від оприлюднення штатом чи федеральним статутом, такі як медичні карти, громадянство і т.д. Доступ до закритих документів є обмежений і надається лише Єпарху, канцлеру, членам наглядової ради, єпархіальному раднику, іншим необхідним єпархіальним організаційним працівникам, та тим, хто вповноважений відповідними судовими ордерами.

Документи включають:

- a. детальний опис звинувачень позивача;
- b. звіт по результатах розслідування, включаючи супровідні документи і письмові свідчення свідків під присягою.

Частина III:

Адміністративні вказівки по розгляду скарги

Дані принципи мають адміністративний, а не карний характер, та беруть до уваги права і обов'язки продиктовані цивільним та канонічним законодавством. Дані принципи не є покликаними створити будь-які права в людини, зобов'язати єпархію прийняти міри, чи встановити за єпархією певну відповідальність.

3.1 Реакція єпархії на скарги та звинувачення є різносторонньою та включає наступне:

- a. пастирське піклування про жертву;
- b. благополуччя спільноти;
- c. ретельне, справедливе, та об'єктивне розслідування;
- d. оцінка і ставлення до звинуваченого правопорушника.

До усіх учасників справи необхідно ставитися у відповідності до цінностей Нового Завіту: гідності, милосердя, розуміння та справедливості.

3.2 Звинувачення проти членів релігійної установи, товариства апостольського життя, чи товариства спільного життя, які служать в єпархії, повинні негайно передати Єпарху, який передає їх компетентному церковному начальству для виконання даної справи. Представник

єпархії, який першим отримує звинувачення повідомляє цивільні органи влади та установи відповідно до цивільного законодавства.

3.3 Єпархія веде список наявних ресурсів для жертв, релігійних спільнот, та тих, кого звинуватили у насиллі. Дані ресурси охоплюють наступні сфери:

- a. пастирські та психологічні консультації;
- b. правові питання;
- c. медична допомога;
- d. групи підтримки жертв;
- e. лікувальні заклади

3.4 Єпархія веде записи усіх скарг на священнослужителів, працівників чи волонтерів.

3.5 Єпарх призначає незалежну Наглядову раду, яка складається зі священника та мирян, що обізнані в питаннях дитячого насилля. Обов'язки наглядової ради викладені у Частині 7.1 даного документу.

3.6 Дії, які приймає Єпархія при отриманні звинувачення, не виражають судження стосовно ґрунтовності (достовірності) скарги чи правдивості позивача. Дії спрямовані на те, щоб показати серйозний характер таких справ і виявити повагу до прав усіх учасників справи.

3.7 Будь-яка людина може довірити ведення справи юридичному представнику. Проте, для вирішення скарги з єпархією, необов'язково наймати адвоката чи подавати позов.

3.8 Суворо заборонено і не дозволено приймати міри у відповідь чи дискримінувати особу, що подала скаргу або повідомила про сексуальне насилля неповнолітніх.

3.9 Окремі обставини можуть змінити хід дій, викладених у даних вказівках. Дії, що протирічать даним вказівкам, повинні бути задокументовані і мати пояснення обставин, через які прийняті дії відрізнялися від рекомендованих у даному документі.

Частина IV:

Допомога жертвам

4.1 Єпархія пропонує пастирську, психологічну, і духовну підтримку жертвам, їхнім сім'ям та релігійній спільноті. Така допомога є пастирська і, в жодному випадку, не означає, що єпархія несе юридичну відповідальність за звинувачених священнослужителів, працівників чи волонтерів.

4.2 Єпарх разом із Координатором допомоги жертвам, Промотером правосуддя, протопресвітерами та тими, кого він вважає потрібними, організують та регулюють роботу з жертвами та надання допомоги і підтримки тим, хто заявляє, що до повноліття пережив насилля священниками чи дяконами.

4.3 Єпарх зобов'язаний:

- a. поважати усіх, хто подає скаргу;
- b. допомагати жертвам отримати консультаційну підтримку;
- c. допомогти жертвам та сім'ям знайти духовну опіку;
- d. представити друковані матеріали, в тому числі і копію даного документу, що описують принципи подання скарги.

4.4 Єпархія не зобов'язує позивачів дотримуватися конфіденційності чи не розголошувати скаргу, окрім випадків прохання позивача з вагомих причин. Текст договору про конфіденційність повинен містити причини нерозголошення.

4.5 Хоча примирення є бажаним етапом зцілення жертв, єпархія не має права наполягати на примиренні між правопорушником і жертвою. Будь-яка участь єпархіальних працівників чи представників в недозволених спробах примирити жертву та зловмисника є порушенням даних принципів.

4.6 У процесі зцілення до сім'ї та близьких людей жертви необхідно ставитися з такою ж увагою, співчуттям та делікатністю як і до жертви.

4.7 Парафії та релігійні спільноти/установи також є жертвами дитячого сексуального насилля священнослужителями чи іншими працівниками церкви. Церква керується наступними принципами у своїй реакції стосовно постраждалих спільнот:

- a. релігійні спільноти, організації та установи глибоко засмучені, коли вони дізнаються про звинувачення у сексуальному насиллі лідера, якому довіряють і поважають;
- b. критичним елементом у зціленні є представлення точної інформації стосовно фактів звинувачення і розслідування;
- c. спілкування може бути обмеженим, щоб подбати про приватність жертви та її сім'ї, а також щоб захистити права звинуваченого, особливо якщо висунуті і кримінальні звинувачення;
- d. зцілення парафії, організації, чи релігійної спільноти/установи є багатостороннім випробуванням, що вимагає професійних знань багатьох спеціалістів;
- e. офіційний представник Єпарха і/або певної релігійної спільноти/установи повинен зустрітися з постраждалою спільнотою.

Частина V:

Звинувачений

5.1 Як цивільне, так і канонічне законодавство керуються презумпцією невинності стосовно звинуваченої особи, допоки її провина не є доказана. Презумпція невинності не заважає Єпархії прийняти негайні ґрунтовні дії для захисту спільноти у відповідь на скарги, навіть до завершення розслідування.

5.2 Після висунення звинувачення, Єпарх чи священник, що бере участь у справі, не мають права сповідати звинуваченого.

5.3 При звинуваченні священника чи диякона у сексуальному насиллі дитини, єпархія негайно розпочинає термінове, об'єктивне, попереднє розслідування у відповідності до канонів 1468-1470 Кодексу Канонів Східних Церков. Під час розслідування єпархія повинна вжити належні заходи, щоб захистити репутацію звинуваченого. При наявності достовірних доказів у сексуальному насиллі дитини, єпархія робить відповідні кроки, щоб усунути священника/диякона від служіння та відправити його у адміністративну відпустку. У випадках з неповнолітніми, Єпархія також повинна повідомити Конгрегацію доктрини віри.

5.4 Адміністративна відпустка є запланованою та встановлюється відповідно до положень канону 1473 ККСЦ, що дозволяє такі застережні заходи як обмеження у священнослужінні, обмеження у публічних виступах (явках на публіці), і т.д. Тривалість відпустки уточнюється разом з проживанням, місцезнаходженням, фінансовою підтримкою, ставленням, поведінкою, та виховно-виправними діями, де це може бути застосовано. В кінці встановленого часу

потреба в та умови адміністративної відпустки переглядаються відповідно до канонічного законодавства.

5.5 Єпарх допомагає будь-якому священику у адміністративній відпустці знайти житло та іншу пастирську підтримку. Єпархія несе відповідальність за його фінансовий стан.

5.6 Звинуваченим священнослужителям радять мати цивільного та канонічного адвоката. Якщо потрібно, єпархія надає канонічного адвоката звинуваченому відповідно до канону #1474 ККСЦ.

5.7 Працівників, що не є священнослужителями та волонтерів відправляють у неоплачувану адміністративну відпустку під час розслідування достовірних звинувачень. Тривалість встановленої адміністративної відпустки уточнюється і, при завершенні, переглядається.

5.8 Пастирська та психологічна допомога є необхідна при підтримці будь-якого працівника чи священнослужителя, звинуваченого у сексуальному насиллі неповнолітніх.

а. Єпарх може відправити звинуваченого священнослужителя на огляд, оцінку, консультацію та/чи лікування. Якщо звинувачений священнослужитель не хоче співпрацювати, Єпарх повинен бути про це повідомлений. Єпарх, чи його представник, приймає усі рішення стосовно служіння і священничого статусу тих, хто відмовився співпрацювати при оцінці.

б. Працівників, що не є священнослужителями, та волонтерів також можуть направити та просити взяти участь у пастирській та психологічній терапії, якщо вони хочуть надалі продовжувати працювати в єпархії, незалежно від результатів розслідування.

5.9 Єпархія визнає, що якщо священика чи диякона звинувачують у сексуальному насиллі, його сім'я також знаходиться під величезним тиском. Єпархія серйозно ставиться до емоційної, психологічної, та духовної підтримки дружини, дітей, та інших членів сім'ї священнослужителя, та фінансової допомоги по кожному окремому пункту, якщо цього вимагають обставини.

Частина VI

Юридичне представництво

6.1 Витрати на ведення судових справ звинувачених священнослужителів та інших працівників церкви:

Звинуваченому радять найняти цивільного і канонічного адвоката незалежно від єпархії. Фінансова допомога на юридичні витрати може надаватися звинуваченому залежно від характеру справи. Єпархія не зобов'язана допомагати з судовими витратами, і, залежно від розвитку цивільної і/або кримінальної справи по звинуваченню у насиллі, може бути змушена застосувати негайні правові дії проти звинуваченого, щоб захистити єпархію.

Частина VII

Перепризначення священнослужителів і монахів/монахинь

Ні священик, ні постійний диякон, що признає, або є визнаний винним у сексуальному зв'язку з неповнолітнім, не зможе повернутися до будь-якого священничого служіння.

7.1 Єпарх призначає Наглядову раду, яка допомагає оцінити звинувачення і визначити чи може священнослужитель і монах/монахиня, усунені під час розслідування, повернутися до служіння. Наглядова рада:

а. доповідає безпосередньо Єпарху або його представнику;

б. складається не менше, ніж з п'яти (5) членів, призначених на термін, що оновлюється кожні 5 років, і до членів Ради повинні входити:

1. один священник, який є досвідченим і шанованим пастором;
 2. а також чесні і розсудливі миряни, які не працюють в єпархії, в тому числі і члени професійних кругів, хоча б один з яких повинен бути компетентним у сфері лікування сексуального насилля неповнолітніх;
- с. ретроспективно та проспективно аналізує звинувачення, та дає пораду Єпарху стосовно достовірності факту сексуального насилля дитини;
- д. аналізує і рекомендує чи вартує священнослужителю продовжувати пасторальне служіння, консультації, виховно-виправні дії;
- е. аналізує і рекомендує чи священник/диякон готовий повертатися до служіння, якщо він був усунений через неправдиві, непідтвержені чи неперевірені звинувачення у неналежній поведінці;
- ф. аналізує і рекомендує зміни до чинних єпархіальних принципів стосовно реакції на звинувачення у сексуальному насиллі неповнолітніх і призначення священнослужителя кожного року.

Єпарх призначає адміністративного працівника, що підтримує зв'язок між наглядовою радою, головою, та іншими чиновниками, а також може попросити Промотера правосуддя відвідати деякі збори ради.

Уся інформація, отримана Наглядовою радою, вважається конфіденційною і не може надалі бути розкрита будь-якій іншій стороні чи установі, хіба що у випадках встановлених цивільним і/або канонічним законодавством.

7.2 Якщо звинувачення є необґрунтовані або непідтвержені, Єпарх, проконсультувавшись з наглядовою радою, бере до уваги наступні фактори у прийнятті рішень стосовно перепризначень у служінні:

- a. завершений звіт по результатах розслідування;
- b. оцінка Наглядової ради і представника;
- c. результат засідань у цивільній чи кримінальній судовій справі;
- d. висновки, рекомендації і поради професійних лікарів;
- e. благополуччя релігійної спільноти та всіх тих, кому служить Церква або релігійна спільнота/установа.
- f. інтереси позивачів та їхніх сімей;
- g. можливість єпархії або релігійної спільноти/установи гарантувати безпеку спільноти чи організації, якій вони служать;
- h. можливість священника/диякона ефективно провадити своє служіння за таких обставин;
- i. кращі інтереси єпархії та її людей.

7.3 Якщо Наглядова рада рекомендує позбавити священника чи диякона можливості повернутися до священослужіння і Єпарх погоджується, священник чи диякон можуть присвятити своє життя молитві і покаянню, пройти навчання іншій професії або, у випадку старшого віку чи немочі, подати прохання про вихід на пенсію. За жодних обставин порушник не має права публічно відправляти Божественну Літургію, одягати вбрання священника чи публічно представляти себе як священник або диякон.

7.4 Якщо Наглядова рада рекомендує, щоб диякон чи священник присвятив себе обмеженому служінню, жив у контрольованому середовищі, відмовився від служіння або подав прохання про секуляризацію, Єпарх розглядає кожний з варіантів і може слідувати всім можливим діям, дозволеним Кодексом Канонів Східних Церков.

Якщо рекомендують, щоб священник або диякон був усунений від служіння, а він відмовляється, то застосовують і слідуєть канонічним принципам по його усуненню (звільненню). Якщо священник займає церковну посаду і відмовляється від звільнення, розпочинають офіційний церковний розгляд справи.

7.5 Священник або диякон, якого визнали винним у сексуальному насиллі неповнолітніх, назавжди усувається від церковного служіння. Він не має права публічно відправляти Божественну Літургію, одягати священниче вбрання, та публічно представляти себе як священник або диякон.

7.6 Єпарх надає пастирську підтримку священнику або диякону під час його переходу від служіння до приватного життя.

7.7 Жодний монах/монахиня чи неприписаний священник або диякон, визнаний винним у сексуальному насиллі неповнолітніх, не може бути прийнятий на служіння до Єпархії. Крім того, до того як священник чи диякон перейде до, або поселиться на території іншої єпархії, з будь-яких причин, його єрарх/ординарій висилає точну і повну характеристику священнослужителя єрарху/ординарію на новому місці. Характеристика включає будь-яку інформацію у біографії того, хто переходить, що він може становити небезпеку дітям та молоді. Це стосується будь-яких обставин, навіть тоді, коли священнослужитель, що провинився, переїжджає до іншої спільноти/установи, щоб провести життя в молитві і покаянні.

Частина VIII:

Неправдиві звинувачення

Якщо звинувачення є неправдивими, єпархія тісно співпрацює зі звинуваченим та релігійною спільнотою для того, щоб відновити довіру і знову встановити пастирські та священничі відносини. Думкам, почуттям, страхам та турботам звинуваченого приділяють особливу увагу. Єпархія оточує звинуваченого підтримкою та надає консультації чи лікування з метою подолання наслідків неправдивих звинувачень. Єпархія, через посередництво Наглядової ради, працює із неправдиво звинуваченим, щоб захистити, чи, при необхідності, відновити його чи її добре ім'я та репутацію, та створити реальний план дій на майбутнє. Єпархія повідомляє релігійну спільноту про результати розслідування.

8.1 Єпархія визнає, що травма від неправдивого звинувачення, може назавжди завадити священнослужителю чи працівнику ефективно служити. Проте, жодна людина, що була неправдиво звинувачена у сексуальному насиллі неповнолітніх, не повинна потерпати від негативних наслідків або, як результат, наражати на ризик майбутні можливості у служінні. Таким чином, у прийнятті рішень стосовно перепризначення священнослужителя, або продовження працевлаштування робітника чи використання допомоги волонтера, що був неправдиво звинувачений, Єпарх бере до уваги наступні фактори:

- a. завершений звіт по результатах розслідування;
- b. рекомендації наглядової ради і представника;
- c. духовне, емоційне та психологічне благополуччя звинуваченого;
- d. висновки, рекомендації і поради професійних психотерапевтів;
- e. благополуччя релігійної спільноти та всіх тих, кому служить Церква або релігійна спільнота/установа;
- f. спроможність звинуваченого провадити ефективно служіння у зв'язку з даними обставинами;
- g. кращі інтереси єпархії та її людей.

8.2 Єпарх виступає зв'язковою ланкою між неправдиво звинуваченим священиком чи дияконом, що повертається до служіння, та єпархією. Єпарх надає пастирську підтримку священику чи диякону, щоб забезпечити повне відновлення спроможності звинуваченого ефективно провадити служіння у зв'язку з неправдивими звинуваченнями.

8.3 Священик, чи призначена ним особа, що відповідає за працівників чи волонтерів, які були неправдиво звинувачені в сексуальному насиллі дітей, надає постійну моральну підтримку цим особам, коли вони повертаються до роботи чи виконання добровільних послуг. Єпархія забезпечує необхідні консультації, щоб допомогти неправдиво звинуваченим особам подолати наслідки звинувачень та відновити сили і ефективність у виконанні своїх обов'язків та волонтерських робіт.

Частина ІХ:

Відбір та вибір священнослужителів, працівників і волонтерів

9.1 Усі претенденти на священство і/чи дияконство повинні взяти участь у психологічному відборі та перевірці біографічних даних, щоб оцінити їхню готовність до священничого служіння та роботи з неповнолітніми.

9.2 Усі священики і диякони, що чекають на приписання, та священики і монахи/монахині, що чекають на служіння чи проживання на території єпархії, повинні продемонструвати свою готовність до роботи з неповнолітніми.

a. Настоятелі релігійних організацій, що пропонують імена осіб для служіння чи проживання в церковній установі повинні вислати точну і повну характеристику на священика/диякона чи монаха/монахиню, в якій письмово має бути зазначено, що в минулому особи немає жодних випадків, які свідчать про неготовність працювати з неповнолітніми.

b. Священики, парафіяльні вікарії чи помічники, адміністратори або директори церковних установ можуть не дозволити постійне, часткове служіння або служіння на вихідних неприписаному священику або диякону без попереднього письмового дозволу Єпарха чи його представника.

9.3 Увесь персонал та усі волонтери, які працюють з дітьми або регулярно контактують з ними повинні бути перевірені на готовність працювати з неповнолітніми. Єпархія перевіряє потенційних працівників та проводить перевірку їхніх біографічних даних до того, як пропонувати їм працевлаштування. Ті особи, які не дозволяють проводити перевірку даних чи інший відбір, не розглядаються як претенденти на роботу.

9.4 Основна програма відбору для усіх працівників та волонтерів складається з наступного:

- a. заповнена анкета на працевлаштування/волонтерство;
- b. повна перевірка біографічних даних;
- c. особиста співбесіда з претендентом;
- d. підписана Згода на дотримання Кодексу Поведінки.

9.5 Жодна особа, яка провинилася у сексуальному насиллі неповнолітніх, не може бути найнята чи залучена до волонтерської роботи для/в єпархії. Єпархія негайно звільняє будь-якого працівника чи волонтера, якщо знаходить докази сексуального насилля дітей у минулому.

9.6 Єпархія має затверджений Кодекс Поведінки для усього персоналу церкви, в тому числі і для священиків/дияконів, працівників та волонтерів. Кодекс Поведінки встановлює принципи належного спілкування між персоналом церкви та тими, кому вони служать, а також встановлює дисциплінарні наслідки за порушення Кодексу Поведінки.

Частина X

Засоби Масової Інформації

10.1 Єпархія має призначеного речника. Цей речник несе відповідальність за відповіді на усі запитання та участь у прес-конференціях стосовно звинувачень у сексуальному насиллі неповнолітніх.

10.2 При отриманні будь-яких звинувачень негайно повідомляють речника.

10.3 Усі скарги в єпархії вважаються конфіденційними до того як інформація стала публічною в результаті пред'явлення звинувачень, чи початку цивільного позову і т.д., або ж справа стала публічною через пресу чи сама по собі.

10.4 В рамках поваги до приватності та репутації залучених осіб, єпархія діє максимально відкрито з членами спільноти. (див. Стаття 7 «Хартії»). Політика спілкування єпархії присвячена прозорості та відкритості.

Частина XI

Страхування

11.1 Страхівка єпархії поширюється на осіб, що виконують свою роботу в межах служіння чи працевлаштування в церкві, на священнослужителів, працівників та волонтерів.

11.2 Страхові компанії єпархії необхідно повідомити про надзвичайні ситуації, проблемні питання чи звинувачення відповідно до умов чинних страхових контрактів.

11.3 Єпарх чи його представник повідомляє єпархіального адвоката та страхову компанію.

Частина XII

ІНШІ ПРИНЦИПИ

12. 1 Будь-які слова чи терміни, використані у даному документі в однині, читаються в множині і навпаки, якщо це доцільно. Іменники чоловічого, жіночого чи середнього роду читаються в середньому, чи чоловічому чи жіночому роді, якщо це доцільно.

Частина XIII

Висновки

13.1 Дані Принципи та Постанови переглядаються кожного року Наглядовою радою Єпархії. Будь-які рекомендації чи поправки надають Єпарху на розгляд та прийняття дій.

Переглянуто та оприлюднено Єпархом кир. Богдан Данило
Владика Єпархії Святого Свщм. Йосафата в Пармі,

22 червня 2017 року, вступає в дію 1 липня 2017 року.

Принципи Подання Скарги про Сексуальне Насилля Неповнолітніх

1. Усі священнослужителі, працівники та волонтери повинні повідомити про те, що вони знають чи думають, що дитина являється жертвою сексуального насилля. (див. Принципи Єпархії стосовно сексуального насилля, частина 2, вище)
2. Усі скарги чи повідомлення про насилля повинні спочатку бути подані до уваги священника парафії, директора школи, голови релігійної спільноти, чи певної місії або організації.
3. Якщо сама жертва насилля або члени її сім'ї самостійно подають скаргу, вони зустрічаються зі священником парафії, директором школи, головою релігійної спільноти чи керівником, що відповідає за роботу/захід. У всіх випадках жертва чи позивач можуть звернутися безпосередньо до єпископа.
4. Особа, до якої звернулися зі скаргою, повинна записати ім'я та адресу жертви, звинуваченого, де трапився інцидент, час, коли трапився інцидент, та загальний опис характеру порушення.
5. Отримавши попередню інформацію зазначену вище, священник, директор, релігійний наставник, чи керівник місії повинні повідомити про насилля наступним особам/установам:
 - a) Єпарх та канцлер Єпархії
 - b) місцевий відділ поліції по місцю, де трапилося правопорушення (навіть через 911)
 - c) Установа по Захисту Дітей або Місцева Гаряча Лінія. Дану інформацію можна дізнатися у міському чи муніципальному управлінні. У деяких довідниках інформація вказана на сторінках з переліком державних органів та інших офіційних установ.
6. Отримавши скаргу, Єпарх або канцлер зв'язуються з координатором допомоги жертвам, спеціальною наглядовою радою по захисту дітей, місцевим протопресвітером (деканом), єпархіальним адвокатом, страховою компанією єпархії та призначеним речником у даних справах.
7. Єпарх особисто зустрічається зі всіма жертвами та їхніми сім'ями.
8. Єпарх розпочинає попереднє внутрішнє розслідування відповідно до канонів 1468-1470 Кодексу Канонів Східних Церков. При наявності достовірних доказів у скоєнні сексуального насилля, приймають відповідні заходи, щоб усунути порушника від служіння та відправити його у адміністративну відпустку згідно з положеннями канонічного законодавства.